

אלול

ה' א' ט' ו' ע' ז'

ועילך פירוש אני לדודי (שה"ג, ג) להיות איש ישראל יודע שנברא רק לשמש את קנו ואין לו מעיות ווצרך אחר כל בעולם. והגמ' כי כל מה שברא הקודש ברוך הוא בעלמו לא ברא אלא לבבשו¹. אבל הוא להיות לצורך בני ישראל כמו שכחובו ולא נבראו כולם (אללא) להיות צוות זהה וכן אני איתא² הם נבראו לשמשינו וANI נבראי למשמש את קני. וזה שכחוב רך לו אנחנו. וזה שכחוב (ט) ולא אנחנו בא' שאיננו שלנו כלל. כראיתא בתנא דבי איליה³ יושב והוגה בתורה כבכמהchorash בשדה. פירוש כמו הבהיר שחוירש שמוכנת רך לרוכב עליה ולעשות רצון בעלה ואין לה דעת אחרת כלל. וזה שאמר הנביא (ישעיה, ג) ידע שור קונו כו'. ובני ישראל גער עליהם (תלמים הל, ז) אדם ובמה ערומיין בדעתם כדים ומשימין עצם כבכמה⁴. והוא הביטול בבל.

שידיעין שכן להם מציאות אחר רך לדודי. וכן ודווי לי הפירוש בן כי כל מה שצימצם ה' יתברך בכיבול להיות נודע בעולם ושיתגלה שם היה ברוך הוא בעולם הכל לג. כמו שכחוב⁵ בשביב ישראלי שנקרו

א"ז מ"ר ז"ל פירש על חדש אלול שהם לו ולא אנחנו קרי וכתיב במזמור לתודה⁶. ופירוש הדבר הכל אחד שבפי מה שלא אנחנו כן לו אנחנו. כי בגנות אין אני והוא יכולן לדור⁷. ענן מרעינו (מלחים, ק, ג) כי הוא ראש השנה למשער בהימה כו' עיין שם במשנה א.⁸. ובפישוט על ידי הביטול שנעשים כל הדברים לא והבל וריק בעיני האדם. וכל הרצון מילא בימים הנפרדים לא תברך. וזה שכתוב על ימי זה והל' ותתקרב ע"י חכר. מAMILא בימים הנפרדים כו' (מלחים, ט, ט) ומתקרב על ימי זה והל' ונפש זו לה' יתברך. על ידי ביטול ועשה היפוך התואה. על ידי זה מגביה גם זה. כענין שכחוב⁹ בשני יצירך כו'. וזה גם בן שופטים ושותרים בדברים ט, ח). שופטים בבחינת השבל ויגעה בתורה. ושותרים להכנייע הגוג:

¹ ד"ע כי ה' הוא אלקים והוא עשו ולא (קרי ולן) אמרנו וצאן מועתי (מלחים, ק, ג).

² כל אדם שיש בו גנות התורה אמר הקב"ה אין אני חזא יובלן לדור בשלם שאמור מלשוני בסתר רעהו: אותו עצמתי בה עינים וחוב לבב אותו לא אוכל, אל תקרי אותו אלא אטר לא אוכל (סוטה ה ע.א).

³ שנאמר יאהבת את ה' אלקיך בכל לבך ונו' בכל לבך בשני יציך, ביצר טוב וביצר רע' (ברכות פ' מ').

[תרנ"ט]

אתה בספרים על חדש אלול אני לדודי
ודורי לי (שה"ג, ג) כו'. כי עיר התשובה צירק להיות על זה לזכור כי נשתלנו בעולם הזה להשות רצונו יתרברךשמו בלבד. ומה שטרודין בתבלי עולם ושוחנן העירק. על זה צירק להיות עירק בשיש עת רצון למעלה מרגשין נשות בני ישראל למטה. ובוזאי זה מתקאים תמיד בכל בני ישראל. ועתה בחודש אלול על ידי תשובה בני ישראל נעשה למעלה ימי רצון. כמו שכחוב² מה הראונונים ברצוןך כבשנותם. ומ' ימים הראונונים היה רצונו תחאתם של מתקאים בשבות מכל מלאכה. רמז לדבר הרועה שבארנו לבבudo. וזכור כי עירק בשושנים (שה"ג, ג) גימטריא שבת. והו' יתרה לرمוז (על) דמייה מתברכין כל שיתה ימי המשעה³. גם כן. ולכן אמרים בשבת קודש⁴ מומר ה' רועי (מלחים, ג, א). כי בשבת מתגללה הנהגתו יתברך המיזחתך לבני ישראל. כמו שכחוב (שםות לא, ז) בין

כובן בני ישראל אותן הוא⁵:

ר' יומץ-ר' מילא - ה' אלול⁶
ראשית. וקודם ראש השנה שמתהדרה
הבריאה צרכין לברר ואת סבל הבריאה
über ober בני ישראל. והכללית בני ישראל
לעשות. רצון קומם. לכן בחודש אלול ערך
כל אחד להבדיל עצמו מהבעלי עולם הזה
להיות מוקם רך לעבותות ה' יתברך בלבד:

... מאכ'יה הכל האדם... כל העולם כולו לא נברא אלא לשות לה... (ברכות ו ע'ב).

תניא ר' שן אלעד אמר מי לא ראי עבי קין,
ואור סבל שעול מהני והם מתרפחים שלא בצער והם לא
בגנוי אל למשמעו ואני נבראי לשמש את קני...
(קדושים ב' ע'ב).

איל' ציל' יעםשנין.
ארשי אוד השם עומו בשור לטול ובוחר למשא ושב
ויתנה בכל ים בטורה תמיד... ארשי אוד שמשוק עצמו
ברבבי שורה ושב וזרוש בום כבמהchorash בשדה"
(תנא דבי אליהו רבא, ב).

[תרס"א]

על חדש אלול רמזו' הפסוק (שה"ג, ג) אמר לדודי ודורי לי ראי תיבות אלול דהנה בר"ח אלול נתרעה הקודש ברוך הוא וגונת ה' יג' לישראל במ' ימים האחרונים. ונתגלה ה' יג' מרות. הנה אנסי כורת ברית וזה היה על ידי התעוורות התשובה של בני ישראל וכן לעולם יש התגלוות ה' יג' מרות בימים האלה לבני ישראל בכח התעוורות התשובה. דהנה עלי' עיקר גילוי ה' יג' מרות הם בתשי' כראיתא בזוהר הקודש² בשבעה. והוא בחינת בהמצאו (ישעיה, נ), ו שמעך שאז נברא העולם³ מtagלה ידו הפושטה לקבל שבבים להמציא עצמו להנבראים במדתו הטובים. אבל בעל התגלוות בכח התעוורות בני ישראל וזהו אני לדודי. ודווי לי היה בתשי' שכפי התעוורות באלוול קר זוכין בתשרי. ובאמת כמו שבני ישראל קרמו לעולם. כן צירק להיות תמיד שבראש השנה נתחרש הבריאה ובני ישראל מקדימיין באלוול שהם קודמוני לחתודשות הבריאה. וצירק איש ישראל להתחזק באלה המ' יומ' שקרבנו הקודש ברוך הוא ברצון כי לוחות הראוננות היה בחינת הבהירה בבני ישראל. ובאהרונות בחינת התקרובות כמו שכחוב (מלחיט ט, ח) תבחר ותקרב. ומכל מקום עיקר הבהיר היה באחרונות כמו שכחוב (שםות לא, ז) אני כורת ברית אני ה' היא התורה⁴ ולפי שהאהרונות היו הלוחות מלמטה והכתב מלמעלה הרי זה בריתות ברית והתקרובות התחרונות לעליונים וזה הברית שהגם שנטරקנו מדרגה הראונה עם כל זה ברית אתנו. ובאמת קודם החטא כתיב (מלחיט טב, ו) בני עליון כולכם. ואחר קר היה בחינת בריתות בגין כנ"ל:

... שהאהרונות היו הלוחות מלמטה והכתב מלמעלה היה בריתות ברית והתקרובות התחרונות לעליונים וזה הברית שהגם שנטרקנו מדרגה הראונה עם כל זה ברית אתנו. ובאמת קודם החטא כתיב (מלחיט טב, ו) בני עליון כולכם. ואחר קר היה בחינת בריתות בגין כנ"ל: